

VECKOBLADET

2013:2

130125

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

26 jan kl 17

"Limus Live - Porträtt"

Fredrik Schützer, piano

DOC LOUNGE 29 JANUARI

THE HUMAN SCALE

Av Andreas Mol Dalsgaard / Danmark 2012 / 83 min / Engelskt tal

SAMTAL & GÄSTER: "Den mänskliga skalan" med **Per Svensson**, kulturjournalist Sydsvenskan, författare till bl a "När förorten kom till byn", **David Sim**, arkitekt Gehl

Architects, Köpenhamn och världen, medverkar i filmen "The Human Scale", **Ulrika Lundquist**, arkitekt och samordnare för Norra Sorgenfri i Malmö, **Karin Faberberg**, arkitekt med inriktning på stadsbyggnad och samhällsplanering, CCO på Fojab Arkitekter och sist men inte minst **Klas A. M. Eriksson** vår moderator!

DJ: Josef Kullengård tar över Dj soffan och har lovat att ge oss den bästa Lund-musiken. Vad nu det är. Spännande. Josef Studerar bl. a. filmhistoria vid Kulturledarprogrammet vid Linnéuniversitetet i Växjö men har gjort en lucka i sitt schema så att han kan gästa Doc Lounge denna speciella kväll.

STORY: Gigantiska motorvägar, skyhöga byggnader och liv som levs var för sig i separata betongklumpar. I dag bor mer än 50 % av jordens befolkning i de moderna storstäderna, men hur passar metropolernas utformning egentligen människans behov och beteende? Är det möjligt att bygga städer som bjuder in till interaktion, integration och intimitet?

The Human Scale tar oss med på en stark visuell och världsomspännande resa som tar pulsen på hur vi lever idag. Våra städer planeras för en vardag där bilen står i centrum och människorna hamnar allt längre ifrån varandra. Idag står vi inför oljekriser, klimatförändringar och svåra hälsofrågor som ett resultat av vår moderna livsstil.

Filmen är en estetisk upplevelse med rena linjer; **en dokumentär science fiction från en framtid som redan är här.**

MAT&BAR: Ät din middag på Doc Lounge. Vi serverar alltid en vegetarisk soppa med bröd för 69 kr och i baren säljs det också vin, öl, kaffe, snacks mm.

TID: Kassen öppnar 19.00 / Film ca. 20.00 **PRIS:** 80kr / Student 60kr / Guldkort (fri entré hela varen) 300 kr.

HELGEANDS FÖRSAMLINGSGÅRD: CAFÉ TORSDAG 31 JANUARI KL 13

Människoöden från S:t Lars och Vipeholm

S:t Lars och Vipeholm är de två stora statliga institutioner som funnits i Lund. S:t Lars öppnade 1879 som hospital för sinnessjuka och Vipeholm öppnade 1935 som specialistsjukhus för "svårskötta obildbara sinnesslöa". Genom åren har många tusen patienter tillbringat sina liv på dessa anstalter och det är genom dem vi lär känna sjukhustes historia.

Cecilia Riving är filosofie doktor vid Historiska institutionen, Lunds universitet.

DET HÄNDER PÅ DJINGIS KHAN I LUND

Familjeföreställning:

Fjärilseffekten - En hisnande musikalisk show för hela familjen med Varieté Velociped, Erik Petersen, Bengt Johansson & Svante Drake.

Sjungande presentatörer är Midnattskören med Gösta Petersen.

Fredag 8 februari kl 19 i Vita Huset, Uardavägen i Lund

Efter showen, kl 21 spelar Sten-Gustens med vänner upp till dans!

Arr. Midnattskören

[Affisch »](#)

VEM ÄR DEN MYSTISKE MANNEN?

MP har som sin företrädare i kommunens miljöarbete värvat ”en kunnigare representant från ett parti längre vänsterut. Denne var på sin tid ansvarig för framtagandet av gamla Lunda-Eko, då som representant för ett tredje vänsterparti.” Vem är den mystiske mannen? undrar Lars Bergwall, C, Tove Klette, FP och Ronnie Johannesen, M, i Lokaltidningen Lund den 23/1. Rätt svar belönas med ett ex av Lunds nya miljöplan - om den blir färdig någon gång.

BONDEFÖRBUNDETS FEMINISM AV GUNNAR STENSSON

Bondeförbundets legendariske ledare Gunnar Hedlund avslutade varje riksdagsdebatt med orden: ”Vi står på hemmadöttrarnas sida.” En kväll talade han inför en publik av småbönder och skogsarbetare i Verdandilokalen i Älghult.

På den tiden hade partiet inflytande i politiken. Nu satsar Stureplanscentern på Margaret Thatcher och Ayn Rand.

3,2 procent av väljarna hänger med.

NETANYAHU OCH LIEBERMAN FÖRLORADE ELVA MANDAT I ISRAEL-VALET AV GUNNAR STENSSON

Israelerna har tröttnat på Netanyahus arrogans och Liebermans plumpa rasism. De 120 mandaten i Knesset fördelades sixty-sixty vilket innebär att högerpartierna förlorade majoritetsställningen.

Det nya mittenpartiet Yesh Atid vann 19 mandat och Arbetarpartiet 15, en ökning med två mandat. Det extrema högerpartiet Judiskt hem som är motståndare till tvåstatslösningen och förutspått en jordskredsseger fick nöja sig med 11 mandat.

Likud-Beitenu blev trots förlusten med sina 31 mandat största parti och Netanyahu är trolig regeringsbildare.

Valresultatet var ett bakslag för Netanyahus aggressiva bosättningspolitik. Världsopinionen känner lättnad. EU och USA liksom FN eftersträvar ju en tvåstatslösning med utgångspunkt

från 1967 års gränser.

Dagen före valet manade Storbritanniens konservativa utrikesminister Hague israelerna att besinna sig. Det är ”sista chansen att nå en tvåstatslösning”, påpekade han. Kanske påverkade hans uttalande valresultatet.

I New York Times föreslog Paul Krugman att Obama skulle vända sig direkt till palestinierna och israelerna och offentligt kräva en förhandlingslösning med utgångspunkt från de gränser som gällde 1967. Trycket från världsoinionen växer. Vi får snart anledning att återkomma.

KRISEN ÄR ETT FAKTUM – AGERA ELLER AVGÅ, PIA KINHULT

I går meddelade 34 av 45 sjuksköterskor på barnintensiven vid SUS i Lund att de säger upp sig i protest mot arbetsgivarens brist på respekt för deras kompetens – de känner sig helt enkelt kränkta. De senaste månaderna har vi sett flera exempel på att personalen på de skånska sjukhusen protesterar öppet mot försämrade arbetsvillkor.

– **Nu får det vara nog.** Politikerna måste ta sitt ansvar och inte fortsätta med katt och råttaleken och tro att personalen löser problemen för Pia Kinhult och femklövermajoriteten t.ex. genom att gå ner i lön och jobba mer, anser Vänsterpartiets gruppleddare i Region Skåne, Vilmer Andersen. Inser ni inte att sjukhusen befinner sig i en allvarlig kris på grund av orimliga sparbetning och brist på förtroende för ledningen bör du och ansvariga regionrådet för personalfrågor, Katarina Erlingsson, avgå.

I höstas avtog den borgerliga majoriteten i regionfullmäktige fem konstruktiva förslag från Vänsterpartiet, som handlade om hur man kunde gå till väga för att lösa den allvarliga kris som Skånes Universitetssjukhus befinner sig i. Pia Kinhult och Co. tyckte det var fel att lyfta fram de problem som alla ser – det var bara tidningsankor påstod femklöverna.

– Det var ett totalt felaktigt avslag och situationen har sedan dess förvärrats, anser Vilmer Andersen. Nu ser alla att utvecklingen är inne i en negativ spiral och vi ser inga initiativ från majoritetens sida. Arbetsgruppen för framtidens universitetssjukvård, som Pia Kinhult själv leder, skulle också ta tag i deaktuella problemen, sa man i höstas. Vi har inte sett röken av några förslag och arbetsgruppen fungerar helt enkelt inte, hävdar Vilmer Andersen.

– När femklövermajoriteten inte ville lyssna på våra förslag om bl.a. att skicka fler resurser till sjukvården, har Vänsterpartiet i stället startat ”Kriskommissionen för den skånska sjukvården” för att lyfta fram berättelser från patienter, anhöriga och personal om hur verkligheten ser ut på våra sjukhus, avslutar Vilmer Andersen.

Läs mer på www.kriskommissionen.se

POLITISKA MASOCHISTER AV LUCIFER

Det är fascinerande att följa alliansens (de borgerliga + Miljöpartiet) sätt att leda regionens sjukvårdspolitik. Sammanslagningen av universitetssjukhusen i Malmö

och Lund för något år sen var väl ett resultat av expertherravälde där ekonomerna fick peka ut vad som var bäst utan en tanke på de kunskaper som finns om sjukhussammanslagningar (de blir aldrig bra och inte heller sparar man inte pengar). Men nu agerar sjukvårdspolitikerna i panik och kastar fram de mest egendomliga förslag. I det senaste ska den framgångsrika operationsverksamhet i Landskrona bort, spridas på regionens andra kliniker och ersättas av ögonoperationer som man inte alls haft i Landskrona.

Michael Sandin griper in

Jag kan inte se annat än att man har slagit in på en självdestruktiv politik. Ledare av koalitionen är sedan årsskiftet Michael Sandin, mannen som sålde ut Staffanstorps kommunala bostadsbolag. Det mest utmärkande för honom är hans konfrontatoriska stil och när man sätter honom att leda en regionmajoritet som redan är illa ute kan det bara gå på ett sätt. Om väljarna över huvud bryr sig om regionpolitiken måste borgarna ju sopas bort i valet 2014. Problemet är förstås att region/landstingsvalet alltid hamnar i skymundan, men problemen i sjukvården är nu så uppenbara och berör oss alla.

Men visst är det egendomligt att inte Miljöpartiet ser vad som är på väg och lämnar det sjunkande skeppet i tid. Varför sitter Miljöpartiet kvar och administrerar sammanbrottet för stora delar av Skånes sjukvård?

Centerpartiets framtid

Från den ena politiska katastrofen till den andra och jag syftar då förstås på Centerpartiet. Det handlar då inte om ett egendomligt programförslag utan om en lång utveckling om började med Maud Olofsson. Det var med hennes välvilja Stureplanscentrum växte sig inflytelserik och det var under hennes tid som partiet tog starkt avstånd från sin folkrörelsetradition och vilja att göra upp med Socialdemokraterna. Medan detta pågick fortsatte utglesningen utanför storstäderna (det handlar alls inte bara om glesbygd eller ens landsbygd). Visst, antalet aktiva lantbrukare blir mindre för varje dag och de räcker inte för att bära upp ett parti. Men vem talar för alla de andra, de som bor i Slimminge och Skurup, för att inte tala om Tyringe och Kågeröd?

Vänsterpartiet har börjat röra på sig och släppt sin urbana fixering, men än så länge saknar landsorten en röst. Varför Centerpartiet har bytt identitet och lojalitet förstår jag bara inte. Jag vill ju heller inte påstå att jag kommer att sakna dem. De som har följt Centerpartiets insatser i Lunds kommunalpolitik vet vad jag talar om och det skulle naturligtvis vara en lättnad att slippa höra Lars Bergwall (c) i fullmäktigesalen,

En väg ut

En möjlighet har kanske ändå öppnats för centern, nämligen om man följer det exempel från grevskapet Kerry på sydvästra Irland som Guardian berättade om i veckan. Där har en majoritet i kommunstyrelsen beslutat att inrätta en sorts licens eller tillåtelse att i låta folk boende på landsbygden köra bil efter att ha druckit "two or three drinks". Man säger att det kommer att hindra att människor grips av depression eller begår självmord. Man menar att man skulle erbjuda ett utlopp för ensamstående människor på landsbygden som har isolerats sedan strängare regler om rattonykterhet har introducerats. Det skulle göra det lättare för folk som bara sitter hemma och stirrar i väggarna och får mentala problem i stället för att åka till bypuben. "De kör ändå bara på småvägar med mycket liten trafik och ofta med traktorer och

de skulle inte behöva bli behandlade som andra trafikanter. De har aldrig dödat någon.”
Ja se där ett uppslag för Centerpartiet i Dalby inför den instundande valrörelsen

PENGAR TILL SPÅRVAGNAR: KARL MARX FÖRUTSPÅR REVOLUTION AV GUNNAR STENSSON

Trafikverket prioriterar Skåne i det direktiv om åtgärdsplanering som lades fram före jul. Finns pengar till spårvagnar med i Trafikverkets planering kan spårvagns- projektet snart förverkligas.

Karl Marx hyste stor entusiasm för elektriska spårvagnar. En dag i juli 1850 fick han syn på en modell i ett skyltfönster på Regent Street i London. ”Problemet är löst! Konsekvenserna är oöverskådliga!” utropade han. ”I den tekniska revolutionens kölvatten följer med nödvändighet den politiska revolutionen.”

Nu syftade Marx förstås på att elektriciteten skulle komma att bli den viktigaste energikällan efter ångan. Spårvagnen var bara en symbol. (Francis Ween, Karl Marx Forth Estate, London 1999, s 151)

SPIS, Spårvagnar i Skåne, heter den grupp som leder revolutionen från ett kontor i Lund.

REVOLUTION I ERITREA? AV GUNNAR STENSSON

I måndags ockuperade eritreanska soldater tv-huset i Asmara, en gång Lunds vänort. De tvingade en hallåman att läsa upp ett manifest som krävde frihet för de politiska fångarna, återinförande av konstitutionen och allmänna val.

Följande dag rådde åter lugn i Asmara. Vi vet nu att aktionen leddes av en av Eritreas generaler, Osman Saleh, som lär vara son till den tidigare utbildningsministern Saleh Osman. Det påstås att förhandlingar pågår med president Afeworki om dennes avgång.

Mer är inte känt i dagsläget. Men spänningen är stor. Kanske ser vi början till frihet för ett folk som i mer än ett sekel kämpat för demokrati och självstyre. Kanske kan Dawit Isaac äntligen återvända till sin familj i Sverige.

I Sverige fanns under två decennier en stark Eritrearörelse. Och som sagt, 1997 blev Asmara Lunds vänort. Det ger oss särskild anledning att vara uppmärksamma.

Bakgrund. 1993 blev Eritrea fritt efter ett 30-årigt befrielsekrig mot etiopisk ockupation. Den nya nationens fana hissades utanför FN-skrapan i New York.

Arbetet att skapa en demokratisk konstitution inleddes. Förväntningarna var stora i Eritrea och i den eritreanska diasporan. Internationellt fanns förhoppningar om att Eritrea skulle bli en demokratisk förebild i Afrika.

Utvecklingen blev en annan. 1998 angrep den etiopiska armén. Ett tvåårigt krig som krävde 60 000 människors liv följde. Frågorna kring gränsdragningen blev aldrig lösta.

Undantagstillståndet i Eritrea förlängdes månad för månad..

2001 krävde flera tidigare regeringledamöter, tidningar och företrädare för det eritreanska

folket att undantagstillståndet skulle hävas, konstitutionen tillämpas och allmänna val genomföras.

Så förstördes World Trade Center i New York den 11 september 2001. President Bush krävde att alla länder skulle sluta upp runt USA i kriget mot terrorismen. Det gjorde Eritreas president Issayas Afeworki. Tio dagar senare beordrade president han armén att i en snabb överraskande manöver fångsla de ledare och journalister som krävt att undantagstillståndet skulle upphävas, däribland Dawit Isaac.

De fångslade ställdes aldrig inför rätta. De bara försvann i olika eritreanska fångelser. Flera av dem är i dag döda. En av världens hårdaste diktaturer etablerades. Eritrea blev ett fångelse för hela folket. Ungdomarna tvingades in i ett mångårigt militärt system Mellan fem och tio tusen är politiska fångar, enligt Amnesty. De som har möjlighet flyr ur landet. Många återfinns vid EU:s gränser. Många har gått under med fartyg som försvunnit i Medelhavet.

I Sverige lever idag minst 10 000 eritreaner. De har släkt och familjer i Eritrea.

V KRÄVER BETALT NÄR UTLÄNDSKA STORBOLAG EXPLOATERAR SVENSK MALM AV GUNNAR STENSSON

VB visade i förra årets sista nummer hur utländska gruvföretag praktiskt taget gratis får tillstånd att bryta järnmalm, silver, guld, zink och andra värdefulla mineraler i svenska fyndigheter och att de helt gratis får använda den detaljerade kartläggning av mineralförekomster som SGU, Sveriges Geologiska Undersökningar, sedan mer än ett sekel genomfört.

Vi nämnde också den växande proteströrelsen, samlad i nätverket Budkaveln, mot den oregrerade exploateringen i de kommuner som berörs.

Nu har Vänsterpartiet föreslagit att mineralavgiften ska höjas från 0,2 procent till 10 procent och samlas i en gruvfond för att utveckla bostadsbyggande och utbildning i regioner och kommuner med gruvdrift.

Näringslivet talar om chockhöjning. Men de mineraler det gäller är ändliga resurser vilkas värde hela tiden stiger till följd av lagen om tillgång och efterfrågan. Det är oerhört viktigt att en del av värdet går tillbaka till de områden vilkas rikedomar exploateras.

När mineralerna är slut måste vi lita till återvinning.

PÅ OLOF PALMES TID 2 AV GUNNAR STENSSON

Vad vi hatade USA-imperialismen! Den förtryckte hela världen och det amerikanska folket, den hade mördat Robert Kennedy som skulle ha lett USA ut ur Vietnam, den hade mördat Martin Luther King som försökt befria USA:s svarta från USA:s apartheidsystem, den vräkte bomber över Vietnam, den tvingade amerikanska ungdomar ut i kriget, den sköt fredsdemonstranter i Kent State University, den införde militärdiktatur i Chile med tortyr och avrättningar för att lägga vantarna på Chiles koppar, den hade krossat demokratin i Iran och gett makten till en shah som avrättade politiska motståndare genom att bränna dem till döds i

elektriska grillar, detta för att få kontroll över oljetillgångarna, den hade ostört begått sina förbrytelser under lång tid, som exempelvis folkmordet på indianerna i Guatemala 1954 visar. Krossa USA-imperialismen!

Nu fanns det hopp. De svarta pantrarna hade gripit till vapen, Eldridge Cleaver förde deras talan. Malcolm X gjorde Black Muslims till en stark organisation. Miljoner amerikanska ungdomar hade rest sig och genomförde massdemonstrationer i alla USA:s större städer. USA-imperialismen höll på att förlora i Vietnam trots att den fällt fler bomber där än på alla fronter under hela andra världskriget. Imperialisterna finansierade kriget genom att trycka dollarsedlar som tvingade hela världen att bidra, men mängden papperspengar hade lett till inflation. Dollarn var värd mindre än fyra svenska kronor. Militanta vita grupper hade tagit upp den väpnade kampen i USA:s städer och vildmarker. . 1972 hade Richard Nixon för andra gången valts till president men två år senare tvingade ett ursinnigt folk bort honom från makten.

USA-imperialismen kunde krossas. En revolution förestod i världens starkaste nation. Men den döende imperialismen var farlig. I centrum för den imperialistiska makten stod Henry Kissinger som med den så kallade pingpong-diplomatin hade lyckats förleda Kina att svika Vietnam. Kina stödde nu Pol Pot i Kampuchea mot Vietnam. Utgången var inte säker. Det stod fortfarande och vägde, både i Vietnam och i USA.

Ungefär så tänkte många FNL:are när år 1974 började. Palme samarbetade med det amerikanska underrättelseväsendet, men å andra sidan hade hans tal julen 1972 lett till att de diplomatiska förbindelserna mellan Sverige och USA brutits. Det var bra.

I Lund fördes hela våren 1974 förhandlingar om att anordna en stor gemensam demonstration för Vietnam, för yttrandefrihet och för frigivning av de politiska fångarna Jan Guillou och Peter Bratt. De medverkande parterna var förstas FNL-gruppen och FIB-Kulturfront, vilka båda var mycket starka organisationer. KFML/SKP hade stort inflytande i båda. Dessutom deltog VPK-Lund, också det en organisation i stark tillväxt.

Jag företrädde FNL-gruppen, Peter Larsson åtminstone någon gång FIB och Gunnar Sandin VPK Lund. Vi började förhandla i samband med vinterlovet i ett av studiecirkelrummen på stadsbiblioteket. Förhandlingarna var öppna såtillvida som flera som inte direkt förhandlade fanns närvarande, ibland över 20 personer. I en bemärkelse handlade det om en dold maktkamp mellan KFML/SKP och VPK Lund. Förhandlingarna pågick ända till mitten av april.

Det var första gången jag mötte Gunnar Sandin i diskussioner. Han såg redan då ut som Gunnar Sandin. Jag insåg att han fann förhandlingarna besvärliga. Han andades mycket tungt. Vid det sista förhandlingsmötet kom VPK Lunds dåvarande ordförande Lars Bengtsson och meddelade kort att VPK drog sig ur förhandlingarna och avsåg att genomföra en egen partidemonstration.

Det blev alltså två demonstrationer. FNL-gruppens och FIB Kulturfronts demonstration var störst, men också VPK:s var ansenlig och visade partiets styrka.

Jag talade för FNL-gruppen men kände mig inte till freds. FNL-gruppen framstod som fånge till KFML/SKP.

Jag fyllde 40. Några dagar senare såg Karin och jag den franska nya-vågen filmen Jules och Jim. Det var solsken. I september utökades vår familj med Johanna.

En artikel där jag gick till angrepp mot DFFGs nya linje att ta ställning för Kina och Pol Pot i

stället för att stödja Vietnam på dess egna villkor blev stort uppslagen i Aftonbladet den sommaren.

Jag var väl påläst. Lunds FNL-grupp hade fått uppgiften att i kontakt med Vietnams ambassad publicera telex från Vietnam. Det handlade om korta telegram som sändes till oss från ambassaden i form av vaxade rullar. Ur telegrammen gjorde vi nyhetssammanställningar som var mer detaljerade än de som publicerades i press och radio. Arbetet gav oss kunskap om Vietnams konflikt med Kina och de röda khmererna och insikt om de massakrer som redan inletts i Kampuchea.

Jag återvände till Lund lagom till demonstrationen ”Sovjetunionen ut ur Tjeckoslovakien!” den 20 augusti och oroade mig för konflikter i artikelns kölvatten. I själva verket ingick den i en bred debatt mellan vad vi kan kalla Kina-vännerna och de som menade att Vietnam även i fortsättningen skulle stå i centrum för FNL-gruppernas arbete. Inläggen samlades så småningom i en vitbok. Kina-linjen företrädde av Jan Myrdal och Vietnam-linjen av Sara Lidman. Tonen var uppskruvad, DFFG:s ledning dominerades helt av Kina-linjens anhängare, men i Lund fanns sannolikt ett litet övertag för Vietnam-linjen, inte minst tack vare att många vpk-are strömmade in.

SÄPO jagade palestinier. PFLP, Palestinska Folkets Befrielsefront, hade betecknats som terrororganisation efter ett par flygplanskapningar. Det påstods att PFLP förberedde en terroraktion på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg. Affären inleddes 1974 men drog sedan ut på tiden åtskilliga år utan att klarhet nåddes. Säkert är att både IB och SÄPO var inblandade och att helt oskyldiga personer på sjukhuset drabbades.

DFFG gav ut en broschyr med titeln ”SÄPO:s 39 lögner” (eller om det var 49). Jag minns den mest absurda. Den gick ut på att FNL-grupperna släppte ut flottor med sprängmedel i Göta älv för att spränga fartyg i Göteborgs hamn. Jag tror påståendet publicerades i kvällspressen vid något tillfälle.

VPK, FIB-Kulturfront och FNL-gruppen gjorde en gemensam aktion för att sälja broschyren en lördag i november. Få ställde upp men en av dem var Gunnar Sandin. Vi skrattade båda åt den groteska värld vi levde i. I den världen förekom Olof Palme. Regnet öster och många broschyrer blev inte sålda.

Stridsvagnar med FNL-flaggor rullade den 30 maj 1975 in i Saigon. USA-imperialismens tjänstemän och hantlangare flydde i helikoptrar från ambassaden.

Redan några dagar tidigare hade de röda khmererna gått in i Phnom Penh. FNL-gruppen arrangerade ett möte i bibliotekets hörsal med en av journalisterna som sett inmarschen och den efterföljande fördrivningen av stadsbefolkningen. Han dök emellertid inte upp och vi måste skicka hem den talrika – och förväntansfulla – publiken.

Två miljoner vietnamesiska liv hade USA-imperialismen tagit.

I maj 1975 genomförde DFFG en kongress i Stockholm. Jag satt bakom Ulf Mårtensson, DFFG:s ordförande och en stark företrädare för Kinalinjen. Den vietnamesiske ambassadören höll ett tal där han tackade DFFG för solidaritetsarbetet – och riktade skarp kritik mot den linje organisationen slagit in på de senaste åren. Jag såg Ulf Mårtenssons hals och öron bli alldeles röda.

En ny styrelse skulle väljas och jag kandiderade till den. En rangordning mellan de kanske 40 kandidaterna röstades fram, och den visade – som avsett – att jag var den som åtnjöt minst

förtroende. Styrelsemedlemmar röstades in från listans topp. Jag röstades in som representant för oppositionen.

Styrelsemötena kom att fungera någorlunda rimligt – bortsett från att jag naturligtvis inte kunde förhindra att en Kampuchea-organisation bildades och att det mesta av DFFG:s tillgångar överfördes dit.

Det sista styrelsemöte jag deltog i ägde rum den 18 juni 1976. Vi arbetade med att städa ut propagandamaterial ur ett stort förråd. Efteråt hade vi en liten fest i Hanna Ekerwalds villa någonstans på Värmdö. Den var omgiven av en stor vildvuxen trädgård. Hanna var en generös och god kamrat, trots att hon hennes ståndpunkt var felaktig. Det blir lätt så när man omges av patriarkaliska män. Hon deltog ett par år senare i Jan Myrdals famösa resa till Kampuchea, den resa som långt senare ifrågasatts i flera böcker.

Vi övernattade på Värmdö. Nästa dag fick jag skjuts in till Stockholm. Det var en vacker sommardag. Staden präglades av bröllopet mellan kungen och Silvia.

Den 4 juli reste FNL:s sånggrupp Giai Phong till Stockholm för att demonstrera mot USA-imperialismen i samband med USA:s 200-årsjubileum.

I september grundade jag tillsammans med Beppo Persson, FNL-gruppens mångåriga kassör genom vars händer tiotusentals insamlade kronor överförts till FNL:s postgirokonto 400 499, föreningen Solidaritet med Vietnam. Vi tillverkade ett nytt rött Vietnammärke. Anslutningen blev inledningsvis ganska stor. Vi samarbetade nu med socialdemokraternas Vietnamkommitté och bland de talare vi anlidade kan nämnas Anita Gradin, socialdemokratisk minister, Sven Öste från DN och Maud Sundkvist, partisekreterare i VPK.

1976 fick Olof Palme en hemlig promemoria från rikspolischefen Carl Persson om att flera höga politiker, bland dem justitieminister Lennart Geijer, besökte bordeller i Stockholm och att detta kunde utgöra ett hot mot rikets säkerhet.

Den sexuella frigörelsens baksida var att kommersialiseringen. Sex-butiker och striptease-scener var iögonfallande inslag i gatubilden både i Stockholm och Malmö. Miljön beskrivs av Gardell i hans aidsserie.

Palme förnekade promemorians existens, Leif G W Persson bidrog till att uppgifterna kom ut, IB-avslöjaren Peter Bratt offentliggjorde innehållet i DN. Palme förnekade. DN tvingades dementera. Leif GW övervägde självmord. Peter Bratt avstängdes under nästan 20 år från seriös journalistik. Sedan framkom att artikelns innehåll var riktigt. Det kallades Geijeraffären. Hela denna process tog många år och den låg och svällde som en böld. Vi trodde aldrig att Palme besökte prostituerade, men hans osanna förnekande berörde oss illa.

Olof Palme förlorade valet 1976. Jag var överraskad efter att ha bevittnat tv-duellen mellan honom och Fälldin, där Palme gång på gång gjorde en svettig Fälldin svarslös.

Vid det laget hade jag blivit medlem i vpk. Jag valdes in på ett medlemsmöte i en lokal vid Lilla Tvärgatan som kallades Skomakarstugan. Vid samma tillfälle valdes Bo Rothstein in.

Under valkampanjen talade Jörn Svensson vid flera appellmöten, bland annat på Botulfsplatsen, där vi hade en valstuga.

Vänstervågen sjönk tillbaka. 1968 års studenter hade passerat Lund och spritts i världen. Det var nya tider.

Forts i nästa nummer.